

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****HÜSEYİN ÖMER VOLKAN ÇİÇEK BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/39464

Karar Tarihi : 23/2/2022

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : Engin YILDIRIM

M. Emin KUZ

Rıdvan GÜLEÇ

Basri BAĞCI

Raportör : Mustafa İlhan ÖZTÜRK

Başvurucu : Hüseyin Ömer Volkan ÇİÇEK

Vekili : Av. Dilek ATAK

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, öğretmen olan başvurusunun sosyal medya hesabı üzerinden yapmış olduğu paylaşım nedeniyle kınama cezası ile cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 6/12/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. 1974 doğumlu olan başvurucu paylaşımı yaptığı tarihte Adana'da bir lisede beden eğitimi öğretmeni olarak görev yapmaktadır. Başvurucu ayrıca Türk Eğitim Sendikası (Sendika) Adana 2 No.lu Şube Yönetim Kurulu üyesi ve şube sekreteridir.

10. Başvurucunun sekreterliğini yaptığı Sendikaya kayıtlı olan bir kamu görevlisi, ikamet ettiği lojmanı kendisine tanınan yasal süreyi aşarak tahliye etmesi nedeniyle İl Disiplin Kuruluna sevk edilmiş; başvurucu da Sendika temsilcisi sıfatıyla Kurulun anılan toplantısına katılmıştır. Toplantı sona erdikten sonra başvurucu, şahsi Facebook hesabından bir paylaşımda bulunmuştur. Başvurucunun anılan paylaşımı şu şekildedir:

"İl Disiplin Kurulu toplantısında bulunan Vali Yardımcısı, Adana İl Milli Eğitim Müdürü [T.A.] ve iki kurum müdürü, [S.] İlçe Müdürlüğünde [M.] isimli hizmetlinin lojmandan geç çıkması nedeniyle aldığı kınama cezasının verilmesi yönünde görüş bildirdiler. Aziz Milletimizin nasıl yönetildiğini görün, bilin ve takdiri siz verin diye bir il müdürünün personelini harcaması değil sahip çıkması gerektiğini anlattık."

11. Yapmış olduğu paylaşım ve başka iddialar nedeniyle başvurucu hakkında disiplin soruşturması açılmıştır. Soruşturma sonucunda anılan paylaşım nedeniyle 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125. maddesinin (B) bendinin (a) alt bendi uyarınca herhangi bir açıklamaya yer vermeden kınama, bir siyasi partiyi eleştiri mahiyetindeki başka paylaşımları yönünden aynı maddenin (B) bendinin (d) alt bendi uyarınca kınama, bir gazete haberi ve sınav istatistikleri üzerine yapmış olduğu yorum nedeniyle aynı maddenin (A) bendinin (e) alt bendi uyarınca uyarma cezasıyla tevhidten aynı maddenin (B) bendinin (d) alt bendi uyarınca kınama cezasıyla tecziyesinin teklifi üzerine başvurucunun kınama cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

12. Başvurucu söz konusu idari işlemin iptali istemiyle idare mahkemesinde dava açmıştır. Adana 3. İdare Mahkemesi (Mahkeme) 26/5/2016 tarihinde, idari işlemde mevzuata ve dolayısıyla hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna ulaşarak davanın reddine karar vermiştir. Mahkeme kararında yalnızca başvurucunun Facebook hesabından yapmış olduğu anılan paylaşım (bkz. § 10) ilişkin değerlendirmede bulunulmuştur. Kararın gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Yapılan incelemede davacunun kamu görevlisi sıfatıyla katılmış olduğu bir il disiplin kurulu toplantısına ilişkin bilgileri sosyal medya hesabı üzerinden paylaştığı görülmekle davacıya isnat edilen fiilin sübuta erdiği anlaşılmıştır. Bu durumda, davacının soruşturmaya konu diğer paylaşımlarının gazete haberlerini paylaşma niteliğinde olduğu ve bunun ifade özgürlüğü kapsamında kalıp kalmayacağı tartışmalı olmakla birlikte yukarıda açıklanan davacunun kamu görevlisi sıfatıyla katılmış olduğu bir il disiplin kurulu toplantısına ilişkin bilgileri sosyal medya hesabı üzerinden paylaşması ve eleştiri boyutunu aşacak şekilde İl Milli Eğitim Müdürü hakkında "bir personeli harcadığı" şeklinde ifadeler kullanması fiili yönünden kınama cezasının verilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır."

13. Başvurucunun itirazı üzerine dosyayı inceleyen Konya Bölge İdare Mahkemesi 3. İdari Dava Dairesi (Daire) 15/3/2017 tarihinde kararın onanmasına oyçokluğu ile karar vermiştir. Muhalif üye, söz konusu paylaşımlarda geçen ifadelerin ifade ve örgütlenme özgürlükleri kapsamında kaldığını belirterek çoğunluk görüşüne katılmamıştır. Başvurucunun karar düzeltme talebi ise aynı Daire tarafından 24/10/2017 tarihinde oyçokluğu ile reddedilmiştir.

14. Nihai karar haşvurucuya 17/11/2017 tarihinde tebliğ edilmiştir.

15. Başvurucu 6/12/2017 tarihinde hireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

16. 657 sayılı Kanun'un "*Tarafızlılık ve devlete bağlılık*" kenar başlıklı 7. maddesi şoyledir:

"Devlet memurları siyasi partiye üye olamazlar, herhangi bir siyasi parti, kişi veya zümrenin yararını veya zararını hedef tutan bir davranışta bulunamazlar; görevlerini yerine getirirken dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep gibi ayırım yapamazlar; hiçbir şekilde siyasi ve ideolojik amaçlı beyanda ve eylemde bulunamazlar ve bu eylemlere katılamazlar.

Devlet memurları her durumda Devletin menfaatlerini korumak mecburiyetindedirler. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına aykırı olan, memleketin bağamsızlığını ve bütünlüğünü bozan Türkiye Cumhuriyetinin güvenliğini tehlikeye düşüren herhangi bir faaliyette bulunamazlar. Aynı nitelikte faaliyet gösteren herhangi bir harekete, gruplaşmaya, teşekküle veya derneğe katılamazlar, hınlara yardım edemezler."

17. 657 sayılı Kanun'un "*Disiplin cezalarının çeşitleri ile ceza uygulanacak fiil ve haller*" kenar başlıklı 125. maddesinin ilgili kısmı şoyledir:

"Devlet memurlarına verilecek disiplin cezaları ile her bir disiplin cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

...

B - Kınama : Memura, görevinde ve davranışlarında kusurlu olduğunun yazı ile bildirilmesidir.

Kınama cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

...

d) Hizmet dışında Devlet memurunun itibar ve güven duygusunu sarsacak nitelikte davranışlarda bulunmak.

..."

18. Diğer ulusal hukuk için bkz. *Gülistan Atasoy ve diğerleri*, B. No: 2017/15845, 21/1/2021, řř 26-30; *Yasin Agin ve diğerleri* [GK], B. No: 2017/32534, 21/1/2021, řř 19-25.

B. Uluslararası Hukuk

19. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) devletin kamu hizmetinde çalışan memurları yönünden sadakat yükümlülüğü öngörmesinin, ayrıca onlara ödev ve sorumluluklar yüklemesinin memurların statüleri gereği meşru bir durum olduğunu

...

belirtmiştir. Fakat kamu görevlilerinin de birey olduğunu, siyasi görüş sahibi olma, ülke sorunlarıyla ilgilenme, tercih yapma gibi sosyal yönlerinin bulunduğunu ve bu doğrultuda Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. ve 11. maddelerinden yararlandıklarının şüpheden uzak olduğunu da ifade etmiştir. Bununla birlikte memurun bulunduğu konum ve görev yaptığı alanla ilgili olarak ödev ve sorumluluk derecesinin belirlenmesinde ulusal makamların bir takdir marjı olduğunu da eklemiştir (*İsmail Sezer/Türkiye*, B. No: 36807/07, 24/3/2015, §§ 52-54; *Vogt/Almanya* [BD], B. No: 17851/91, 26/9/1995, §§ 51-53; *Ahmed ve diğerleri/Birleşik Krallık*, B. No: 22954/93, 2/9/1998, §§ 53, 54; *Otto/Almanya* (k.k.), B. No: 27574/02, 24/11/2005).

20. AİHM, kamu görevlilerine verilen disiplin cezalarıyla güdülen meşru amacın gerçekleştirilip gerçekleştirilmediği yönünden yalnızca cezanın bir kuralla öngörülmesi yeterli bulmamakta; somut bir değerlendirilmenin varlığını aramaktadır. Bu bağlamda kamu görevlilerinin cezalandırılan eylemlerinin kamu hizmetlerinin sürekliliğini ya da gereği gibi yerine getirilmesini etkilemek veya görev yapılan devlet kurumunun itibarını zedelemek gibi cezayı gerekli kılan sonuçlara sebep olduğunun açıkça gösterilmesi gerektiğini belirtmektedir (*Kula/Türkiye*, B. No: 20233/06, 19/6/2018, §§ 48, 49).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

21. Anayasa Mahkemesinin 23/2/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

22. Başvurucu, sendikal bir faaliyet gereği katıldığı İl Disiplin Kurulu toplantısında yaşananları Sendika üyelerini bilgilendirmek amacıyla paylaştığını ifade etmiştir. Başvurucu; mevzuata göre lojmandan çıkmayan bir kamu personelinin önce uyarılması gerektiğini, daha sonra kolluk marifetiyle tahliye edilmesinin gerekeceğini ifade ederek M. isimli hizmetli hakkında verilen disiplin cezasının hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Başvurucu, paylaşımında hukuka aykırılık bulunmadığını beyan ederek sendikal faaliyeti nedeniyle kendisine disiplin cezası verilmesinin sendika hakkı ile ifade özgürlüğünü ihlal ettiğini iddia etmiştir.

23. Bakanlık görüşünde; kamu görevlisi olan başvurucunun yaptığı paylaşımın Disiplin Kurulunda gerçekleşen tartışmaları kamuya açtığı ve verdiği oy nedeniyle İl Millî Eğitim Müdürü hakkında eleştiri sınırlarını aşan ifadeler kullandığı belirtilmiştir. Bakanlık, paylaşımın içeriği dikkate alındığında yapılan müdahalenin toplumsal bir ihtiyacı karşılayan orantılı ve gerekli bir müdahale olduğu, yapılan eylemin aynı zamanda başka kişilerin de haklarına yönelik bir müdahale hâlini aldığı ve bu sebeplerle de başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olduğu değerlendirilmiştir.

B. Değerlendirme

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun iddialarının ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

25. Anayasa'nın "Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti" kenar başlıklı 26. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar....

...

Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir.”

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

26. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

27. Başvurucunun sosyal paylaşım sitesi üzerinden yapmış olduğu paylaşım nedeniyle kınama cezası ile cezalandırılmasının, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğüne yönelik bir müdahale olduğu kabul edilmelidir.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

28. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalini teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

29. Bu sebeple müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanunlar tarafından öngörülme, Anayasa'nın ilgili maddesinde belirtilen nedenlere dayanma ve demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk koşullarını sağlayıp sağlamadığının belirlenmesi gerekir.

i. Kanunilik

30. 657 sayılı Kanun'un 125. maddesinin (B) bendinin (d) alt bendine göre kanunilik ölçütünü karşıladığı sonucuna varılmıştır.

ii. Meşru Amaç

31. Somut olayda ceza uygulanmasının amacı kamu görevlisi olan başvurucunun kamu görevlisi statüsünden doğan yükümlülüklerine uymasını sağlamaktır. Bu amaç da geniş anlamda kamu düzeninin korunması meşru amacı kapsamında yer alır. Dolayısıyla başvurucunun kınama disiplini cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin kararın Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan sebeplerden kamu düzeninin korunmasına yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklere Uygunluk

(1) Genel İlkeler

(a) Demokratik Toplumda İfade Özgürlüğünün Önemi

32. İfade özgürlüğü kişinin haber ve bilgilere, başkalarının fikirlerine serbestçe ulaşabilmesi, düşünce ve kanaatlerinden dolayı kınanmaması, bunları tek başına veya başkalarıyla birlikte çeşitli yollarla serbestçe ifade edebilmesi, anlatabilmesi, savunabilmesi, başkalarına aktarabilmesi ve yayabilmesi anlamına gelir. Anayasa Mahkemesi ifade özgürlüğünün demokrasinin işleyişi için yaşamsal önemde olduğunu daha önce pek çok kararında açıklamıştır (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 33-35; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 42, 43; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, §§ 35-38).

(b) Demokratik Toplum Düzeninin Gereklere Uygunluk

33. İfade özgürlüğüne yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklere uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı olması gerekir (*Bekir Coşkun*, §§ 53-55; *Mehmet Ali Aydın*, §§ 70-72; AYM, E.2007/4, K.2007/81, 18/10/2007). Derece mahkemeleri, bireylerin fikirlerini ifade özgürlüğü yoluyla ifade etme hakları ile Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen meşru amaçlar arasında adil bir denge sağlamalıdır (*Bekir Coşkun*, §§ 44, 47, 48; *Hakan Yiğit*, B. No: 2015/3378, 5/7/2017, §§ 58, 61, 66). Derece mahkemeleri söz konusu dengelemeyi yaparken ve ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılayıp karşılamadığını değerlendirirken belirli bir takdir yetkisine sahiptir (*Kemal Kılıçdaroğlu*, B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 57).

(c) Kamu Görevlisi Statüsü

34. Anayasa Mahkemesi, kamu görevlisi olmanın sağladığı birtakım ayrıcalıklar ve avantajların yanında bazı külfet ve sorumluluklara katlanmayı ve diğer kişilerin tabi olmadığı sınırlamalara tabi olmayı da gerektirdiğini belirtmiştir. Kişinin kamu görevine kendi isteği ile girmekle bu statünün gerektirdiği ayrıcalıklardan yararlanmayı ve külfetlere katlanmayı kabul etmiş sayıldığını, kamu hizmetinin kendine has özelliklerinin bu avantaj ve sınırlamaları zorunlu kıldığını ifade etmiştir (*Jhsan Asutay*, B. No: 2012/606, 20/2/2014, § 38).

(d) Kamu Görevlilerinin İfade Özgürlüğü

35. Devletin kamu hizmetinde çalışan memurlarına bir bağlılık görevi getirmesi, ödev ve sorumluluklar yüklemesi memurların statüleri gereği meşru kabul edilebilir bir durumdur. Fakat devlet memurlarının da birer birey olduğu, siyasi görüş sahibi olma, ülke sorunlarıyla ilgilenme, tercih yapma gibi sosyal yönere sahip olma haklarının bulunduğu şüpheden uzaktır (*Hasan Güngör*, B. No: 2013/6152, 24/2/2016, § 49; *Ömer Yalçın*, B. No: 2017/30798, 29/9/2020, § 27; *Zeki Çınar*, B. No: 2016/3585, 12/6/2019, §§ 34, 35).

36. Bununla birlikte devlet memurları söz konusu olduğunda görüşlerin dengeli ve siyaseten yansız olarak açıklanıp açıklanmadığı, kişisel tavırlar sergilenip sergilenmediği ve tarafsızlıklarının güvence altında olup olmadığı ifade özgürlüğü incelemesinde değerlendirilmeye alınır. Bu bağlamda memurun bulunduğu konum, görev yaptığı alanla ilgili olarak ödev ve sorumluluk derecesini belirlemede ulusal makamların bir takdir marjı vardır (*Hasan Güngör*, § 48; *Ömer Yalçın*, § 26).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

37. Somut olayda bir sosyal medya sitesinde yaptığı paylaşım nedeniyle disiplin soruşturması geçiren başvurucunun hakkında uygulanan disiplin cezasının demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığı değerlendirilmelidir. Bu değerlendirme için ise başvurucunun İl Disiplin Kurulu toplantısında yaşananları kamuoyu ile paylaşması şeklindeki eylemi ile paylaşımın içeriği ele alınacaktır.

38. Sendika yöneticisi ve sekreteri olan başvurucu, Sendikaya üye bir kamu personeline ilişkin yapılan Disiplin Kurulu toplantısına Sendika temsilcisi olarak katılmıştır. Başvurucu, toplantı sonrasında yaptığı paylaşım ile İl Millî Eğitim Müdürü'nün kamu personelinin ceza alması yönündeki tavrını hedef almıştır.

39. Kamu kurumları tarafından yapılan bazı toplantıların ve alınan kararların niteliği gereği gizli tutulması anlaşılabilir. Bununla birlikte somut olayda İl Disiplin Kurulu tarafından alınan kararın gizli olduğu ya da gizli kalması gerektiğine dair bir mevzuat hükmü ya da teamül bulunduğu iddia edilmiş değildir. İl Millî Eğitim Disiplin Kurulunun ne şekilde ve kimlerin katılımıyla oluştuğu, çalışma usul ve esasları Devlet Memurları Disiplin Yönetmeliği ile belirlenmiştir. Somut olayda başvurucunun Disiplin Kurulu üyelerinin altına imza atarak alenileştirdikleri görüşlerini, kişisel bazı değerlendirmelerle kamuoyuna aktardığı görülmektedir. Bu nedenle başvurucunun gizli kalması gereken birtakım bilgileri alenileştirdiği de söylenemeyecektir.

40. Başvurucu paylaşımında, İl Millî Eğitim Müdürü'nü bir personelin disiplin cezası alması yönünde karar vermesi nedeniyle hedef olarak "*personelini harcaması değil sahip çıkması gerektiği*" şeklinde bir ifade kullanmıştır. Başvurucu, lojmandan çıkmayan bir kamu personelinin önce uyarılıp daha sonra kolluk marifetiyle tahliye edilmesi gerekirken hukuka aykırı şekilde disiplin cezasıyla cezalandırılması nedeniyle bu ifadeyi kullandığını beyan etmiştir. Başvurucu; Sendika üyesi olan personelin haksızlığa uğradığını, personelin amiri olan İl Millî Eğitim Müdürü'nün personeline sahip çıkması gerektiğini düşünmekte ve Sendika yöneticisi olarak haklarını savunmaya çalışmaktadır. Başvurucunun Kurul üyelerinin karara yansımayan, toplantıda dile getirdikleri görüş ve düşüncelere dair herhangi bir paylaşımı da olmamıştır.

41. Kamu görevlilerinin sahip oldukları statüden kaynaklanan bazı sınırlamalara tabi olmaları ifade özgürlüğü gibi temel bir özgürlüğü kamu görevlisi olma adına peşinen feda etmeleri gerektiği anlamına gelmemelidir. Bu nedenle bir kamu görevlisi dengeli olmak, yürüttüğü kamu görevi bakımından tarafsızlığına gölge düşürmemek ve görevini aksatmamak kaydıyla ifade özgürlüğünü kullanarak eleştiride bulunabilir. Somut olayda başvurucunun sosyal medya hesabından paylaştığı ifadelerin kamu görevlisi statüsünden kaynaklanan ödev ve sorumluluklarına aykırı ve tarafsızlığına gölge düşürecek nitelikte olmadığı, yöneticisi olduğu Sendikanın bir üyesi ile ilgili olarak gerçekleştirilen toplantıya ilişkin görüşlerini yansıtan, ifade özgürlüğü korumasından yararlanması gereken ifadeler olduğu kanaatine varılmıştır.

42. Yukarıdaki değerlendirmeler gözönünde bulundurulduğunda idare ve mahkeme kararlarında, kamu görevlisi olan başvurucunun ifade özgürlüğü ile ödev ve sorumlulukları arasında adil bir denge kurulmadığı, müdahaleyi oluşturan disiplin cezasının zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamadığı değerlendirilmiştir.

43. Açıklanan gerekçelerle başvuruçunun Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

44. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin ifade özgürlüğünün ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Adana 3. İdare Mahkemesine (E.2015/818, K.2016/747) GÖNDERİLMESİNE,

D. 257,50 TL harç ve 4.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 4.757,50 TL yargılama giderinin başvuruçuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvuruçunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 23/2/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.